

27/02/2018

סגן שר הבריאות, מר יעקב ליצמן

שר האוצר, מר משה כחלון

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

"מי שנמצא במערכת הרבה זמן מגיע למצב של חוסר תקווה", מספרת ד"ר איתן גלעדי יעקובי, מתמחה בגינקולוגיה, בסדרת העדויות [בכתבתה של רותם אליזרע](#) ב-Ynet:

"מערכת הבריאות נמצאת באי-ספיקה. כל הזמן אנחנו מרגישים שיש הרבה יותר עומס ממה שהמערכת יכולה להכיל. התורים למיון ארוכים מאוד, וחולף הרבה זמן עד שאנחנו מתפנים לפגוש את המטופל, מחלקות האשפוז כמעט תמיד בתפוסה מלאה. ההתנהלות הזו — כרופאה שרוצה לתת טיפול טוב — מתסכלת אותי מאוד.

במשמרת שלי אני כל הזמן צריכה "לכבות שריפות" כדי שחס וחלילה לא יקרה אסון, אני מרגישה תמיד שאני על סף אובדן שליטה. כל מתמחה מכיר את התחושה שבה הוא תוהה כמה מהממתנים במיון סובלים ממשוה מסוכן שמקנן בהם והוא לא מספיק לאבחן אותם מוקדם.

כשאנחנו נדרשים לעשות כמה פעולות במקביל — לבקר במחלקה, להגיע לחדר ניתוח, לעלות לחדר לידה — לעיתים נותר חדר המיון ללא רופא.

ריבוי המשימות הזה עלול לגרום לכך שמשוה או מישהו יתפספס. אני חיה עם החרדה הזו בכל משמרת. אומנם אני לומדת להתמודד איתה וכבר יודעת איך לנהל את העומס בצורה נכונה יותר, אבל אני מסרבת להשלים איתו.

אין מספיק תקנים, אין מספיק רופאים, אין מספיק מיטות. התורנויות שנמשכות 26 שעות ארוכות מדי וצריך לקצר אותן. המחסור מורגש בכל פינה.

כשהעומס גדול וכוח האדם יורד — היכולות של הרופא נפגעות. אנחנו פחות זריזים, פחות סבלניים ופחות חדים, ומי שנפגעים הם בעיקר המטופלים שמגיעים לקבל טיפול. אני מתוסכלת מזה שאני לא יכולה לתת את הרפואה הטובה שלמדתי.

יש פער עצום בין הרצון והיכולות של הרופא המתמחה לבין מה שהוא יכול לעשות בפועל בתורנות במיון. יש פער עצום בין הרצוי למצוי.

מי שנמצא במערכת הרבה זמן נאלץ להגיע למצב של אדישות, של חוסר תקווה או השלמה עם המצב, אבל אני לא מוכנה לקבל את זה. המטופלות שלי חשובות לי, הרפואה הציבורית חשובה לי.

אנחנו דור חדש של רופאים שמאמינים שאפשר לעשות את הדברים אחרת, אנחנו חושבים שחייבים לעשות את הדברים אחרת. זו חובה שלנו כלפי המטופלים שלנו, כלפי עצמנו וכלפי הרופאים הבאים.

אנחנו רוצים שמערכת הרפואה תהיה טובה יותר עבור כולנו, כי כרגע המצב הוא בלתי אפשרי ומסוכן."

"מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו. מסקנות ועדת גרמן משנת 2014 לא ימומשו אף הן, עקב פיזור הכנסת והממשלה וקיום הבחירות מוקדם מהצפוי.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חייהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם ולהפציר בכם להתגייס למטרה, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המיידית,

צוות "מכתבים לבריאות"